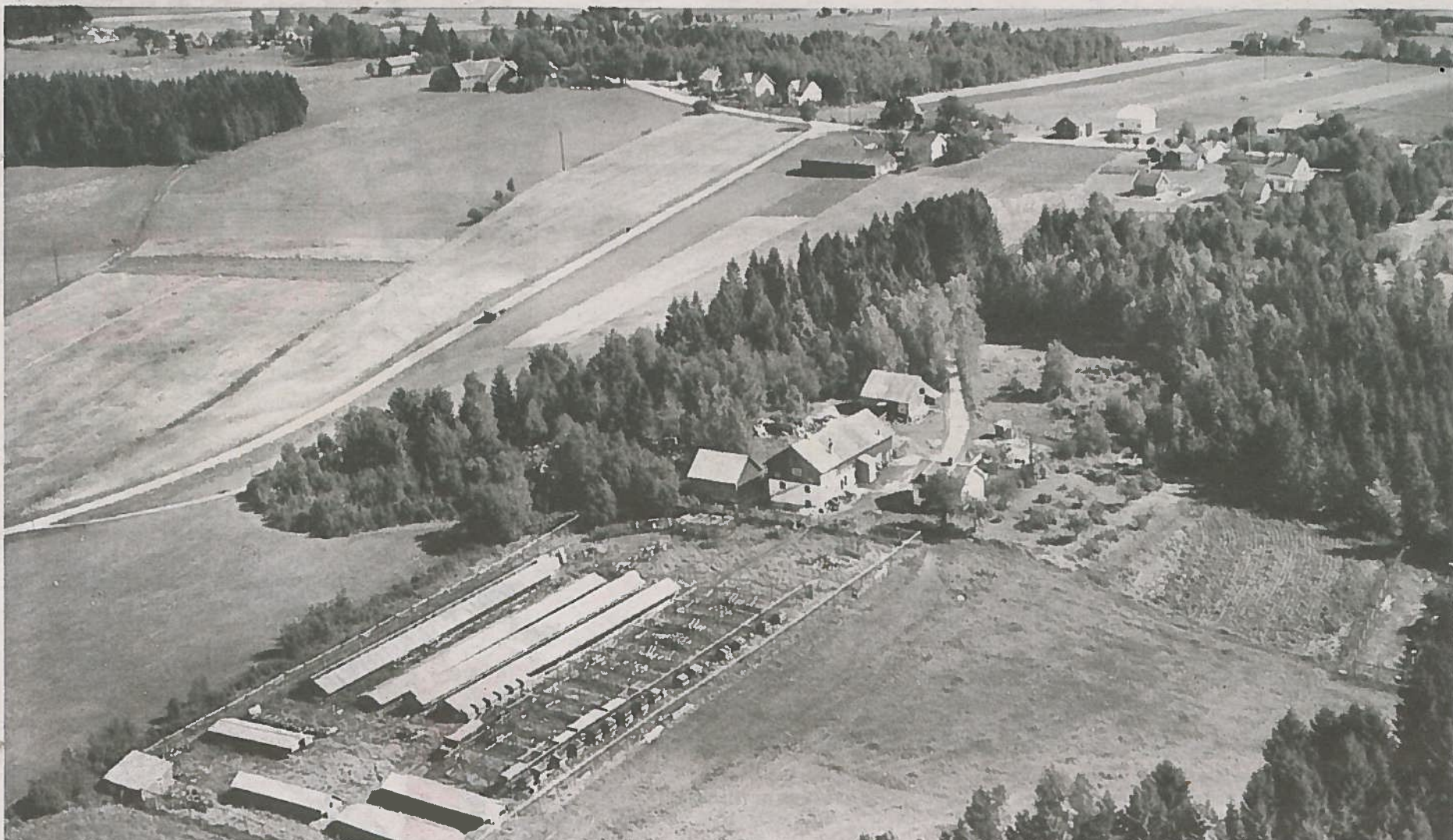

Revefarmer i Sandefjord 195

KLINESTAD: Dyrlege Eugen Veflings pelsdyrfarm på Klinestad sett fra fly i 1957.

I den senere tid har det vært stort fokus på minkfarming i Norge.

TEKST: HARALD FEVANG
FOTO: MUSEUMSARKIVET

For et par generasjoner siden var rev- og minkoppdrett en stor næring i Sandefjord. Så vidt vi-tes er det nå ingen slike farmer igjen i vår kommune, men i årene før og etter krigen var reverøkter et aktet yrke i vårt område.

Foregangsmenn var blant annet eiendomsmekler Haldor Hansen på

Hunsrød, veterinær Eugen Vefling på Klinestad og konsul Christensen på Yxney. Andre utøvere var mellom andre Fredrik Sørseth, Sverre Granli, Ole Hønsvald, Peder Olsen, Thorfinn Aasheim, Leif Hvitstein, Per Napperød, Øyolf Loftum, Bjørn Hansen og Odd Wangen.

Stille skiskyttere

Det var så mange yrkesutøvere at reverøkterne på linje med sjåførere, jurister, bakere og murere kunne stille lag i det berømte skiskytterstevnet Preståsrennen, som senere ble omdøpt til Sandefjordsrennet.

I 1945 ble Søren Thuve fra Sandefjord avmønstret etter krigstjeneste i Den Kongelig Norske Marine. Bonde-

guttene fra Fevang vendte hjem igjen etter lange år som hvalfanger, sjømann og marinesoldat. Flere naboer drev den gang store og små revefarmer, og med arealer fra sin fars gård på Thuve, nabo-gården til Kullerød, skulle Søren begynne som revefarmer.

Spreke saker

Tett ved der hvor Kullerød næringsområde i dag ligger, anla Søren revegård og minkkjøkken. I tillegg bygde han også hus til familien med eget fryseri både til bruk for farmen og til utleie for husholdningene i området.

På naboeiendommen Kullerød drev Øyolf Loftum tilsvarende virksomhet. Avfallet i pelsdyrgården hans ble hentet

av de nærliggende gårdsbruk til gjødsel på jordene. Men det var spreke saker som måtte brukes med forsiktighet! For sterk gjødsling har aldri vært bedre enn for lite.

Kvalitet

Mink- og revematen kom den gang i frosne blokker med fiskemat og slakteriavfall. Dette ble da etter hvert tinet, malt og blandet med mel og mineraler. Deretter føret ut til pelsdyrene.

Målet var selvsagt å produsere pelsverk av høy kvalitet og til gode priser, slik som det også ble gjort på de andre farmene blant annet på Hunsrød, Klinestad, Napperød, Buer, Strand, Berganodden og Helle på Yxney.

FØROGNÅ

MS «Janita»

I 60-årene begynte rederiet Anders Jahre å bygge seg opp på bulkskip. De forlot verkstedet i Kiel som sin hovedleverandør, og gikk over til japanske verksteder - hovedsakelig Nippon Kokan (NKK), Tsurumi i Japan. Det første bulkskip derfra var motorskipet «Janita», og ble levert i 1965. «Janita» var på rundt 35.000 tdw og hadde en japansk bygd Sulzer motor som ga en fart på rundt 15 knop. I 1968 ble også «Janita» ombygget for transport av biler mellom Tyskland og USA, og Japan og USA med bulklast i retur. I 1978 ble hun solgt til greske kjøpere, og siste tur for Jahres rederi gikk mellom Long Beach og Kobe i Japan. Maskinsjef Jon Moholt, førstemasinist Sven P. Thoresen og motorman Tormod Stensfjord var med på denne siste turen har jeg erfart. Hun var i drift helt fram til 1987 og ble til slutt hogd i Taiwan.

Tekst: Ragnar Iversen (www.sklpshistorie.net)
Foto: Privat samling.

Mansjettknapper

Norske rederier laget ting, ofte fine ting i sølv og emalje, som kunne være rederimerke i uniformslua, slips, slipsnål og mansjettknapper. Andre ting kunne være lightere, lommekniver, matbokser, bordflagg etc. I messa var det også bestikk kopper og pletter med rederiets merke.

Mansjettknapper i sølv var kjekt og fint å ha, her et par fra Thor Dahl i sølv (merket med E.M. 830 S)

Tekst og foto: Svein Olav Løberg.

KULLERØD: Øyolf Loftums pelsdyrfarm på Kullerød i 1957. Den lå tett ved Søren Thuves tilsvarende farm ved nåværende Kullerød næringsområde.

YXNEY: Helle Pelsdyrfram på Yxney tilhørende skipsreder Lars Christensen. I dette området ble det i årene etter krigen drevet et meget omfattende gårdsbruk med bl.a. denne store pelsdyrfarmen.

Fjellvikbakken

På slutten av krigen var det mangel på alt i Sandefjord.

Dette bildet fra 23. februar 1945 viser en nær sagt kaotisk situasjon i Fjellvikbakken. To lastebiler fulle av vedstokker har kommet bort i hverandre på glatta ved en eller annen form for forbikjøring.

Begge bilene er forsynt med og drevet fram av en knottgenerator som var ikke annet en slags vedovn. At veien var smal, subbet og glatt gjorde det hele vanskelig for de to sjåførene Harald Hansen og Ola Olsen Viken.

I et brev på denne tiden fra Sandefjord kommune til datidens Forsyningsnevnd fastslår rådmannen at de som tinget ved til fjorårets priser, nå kan kjøpe denne veden til 40 kroner

pr. favn for hardved og 34 kroner pr. favn for blandingsved. Prisene er eksklusive omsetningsavgift. Det understrekes i brevet at denne saken også er forelagt hr. Ordføreren som har samtykket.

Dagens bilde viser den lokale geografien 68 år seinere. Når det gjelder årets vedpriser ligger da disse på tilsvarende 2.200 kroner pr. favn for hardved og noe mindre for blandingsved!

Tekst: Harald Fevang.
Foto før: Politiarkivet.
Foto nå: Bjørn Marum Olsen.

SANDEFJORD LOKALHISTORISKE SENTER

på Pukkestad gård

Har du bidrag til denne siden?

Levér det i avisresepsjonen, mkr. Lokalhistorisk senter. Bilder merkes med hvem, hva, hvor, når, og helst med en beskrivelse. Husk navn og adresse på utlåner. Har du elektronisk stoff, send det til sv-er-lu@online.no

Sandefjord Lokalhistoriske senters redaksjonsgruppe:

Sideansvarlig: Harald Fevang,

Bildeansvarlig: Bjørn Marum Olsen.

Medarbeidere: Sven Erik Lund, Ragnar Iversen, Bjørn Hoelseth, Dag I. Børresen, Gro Midttun, Svein Olav Løberg, Tor Skagun og Odd Galteland.

Kontaktperson:

Sven Erik Lund, tlf. 928 27 154

